

BISERICA și ȘCOLA.

Foiă bisericească, școlastică, literară și economică.

Iese odată în săptămână: DUMINECA.

PREȚUL ABONAMENTULUI.

Pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 10 cor. — pe 1/2 an 5 cor.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 14 fr., pe jumătate an 7 franci.

PREȚUL INSERTIUNILOR:

Pentru publicațiunile de trei ori ce conțin
cam 150 cuvinte 6 cor.; până la 200 cuvinte
8 cor.; și mai sus 10 cor. v. a.

Correspondențele să se adreseze Redacțiun

„BISERICA și ȘCOLA.“

Far banii de prenumerațiune la
TIPOGRAFIA DIECESANĂ în ARAD

AVIS

Înscrierile la școala de fetițe gr. or. română din Arad, contrar avisului dat mai nainte, se vor face în zilele de 5, 6 și 7 Septembrie st. nou (Joi, Vineri și Sâmbătă) dela 9—12 ore a. m. și dela 3—6 ore p. m., eară prelegerile se vor începe Luni în 9 Septembrie st. n.

Arad, 17/30 August 1901.

Vasilie Mangra, m. p.
vicar episcopesc.

Adunarea învățătorilor.

Rolul a ori-ce însoțiri ori reuniuni, este de-a încheia elementele luptătoare într'o direcție oare-care, pentru un scop comun. Reuniunea este o aplicare practică a principiului: „Unde-s doi puterea crește“, este o întocmire la care au ajuns oamenii a face apel pentru a reuni puterile omenești, atât de slabe individual, într'un corp compact de puteri, care să poată duce cu înțelegere și cu spor lupta pentru un ideal, prea greu de atins, dacă nu chiar imposibil, pentru forțe răslețe, pentru luptători singuratici, isolați.

Sub scutul autorității diecesane s'a format acum 12 ani Reuniunea învățătorilor nostri populari români ortodocși din părțile Aradului, cuprinzând în cercul său protopopiatele de dincoace de Murș. Și s'a înființat această Reuniune, pentru propagarea solidarității profesionale, conștiinței rolului și datoriei învățătorului, pentru cultivarea reciprocă prin schimbul și comunicarea de idei și cunoștințe.

În archidieceasă nu există această instituțiune; și Congresul-național-bisericesc a lăsat la chibzuirea autorităților diecesane, să hotărască dacă e bine ca reuniunile de această natură, acolo unde ele există, să fie menținute sau desființate.

Această opinare își are temeiul în faptul, că o instituțiune salutară pe cât de mult bine poate aduce fiind bine condusă, pe atât de desastroase efecte poate

ave când e condusă de mâni sacrilege, de mâni în cari ar pute degenera.

Adunarea învățătorilor ținută la Arad în zilele de 26 și 27 August, cu satisfacțiune putem zice, a apucat calea cea bună, încât putem lega speranțe frumoase de Reuniunea care cu această ocaziune și-a făcut bilanțul activității.

Au fost zile de sărbătoare și totodată zile de prețioasă învățătură, pentru toți cei de față, și în special pentru învățători, frumoasele, prețioasele și înaltele idei ce s'au dezvoltat cu această ocaziune, atât prin disertațiuni, cât și prin discursuri și discuțiuni.

Cu inima plină s'au reîntors pe la vetrele lor, la muncă, ce earăși începe, la munca grea dar' măreață, ideală, a cultivării poporului, dascălii nostri, căci „jugul meu nu este greu“, când sufletul îmi este cald pentru biserică și neam.

Dragoste, încredere reciprocă, muncă împreună, spirit de jertfă, devotament nemărginit, — eată principiile ce au răsunit în adunare, bătând la ușile conștiinței dascălului nostru.

Eternul exemplu evanghelic și figurile ideale din trecutul nostru istoric, ne-au deschis cerul, ne-au făcut să punem în lanțuri întunecoasa ignoranță; — în aceste să avem ideal, scut și exemplul și vom ajunge: Cu Dumnezeu, înainte!

Care e datorința cea mai de căpetenie a preoțimeii?

Unii dintre preoții nostri sunt de părerea că prima și cea mai de căpetenie datorință a preoțimeii ar fi săvârșirea cultului Dzeesc (vezi Bis. și Școala Nr. 23 dela 10/23 Iunie a. c. pag. 250.) Să cerțetăm, au aceștia drept, ori nu. Mântuitorul nostru zice: „Duhul Domnului preste mine“ — aceasta o zice El despre sine — „a binevesti săracilor m'a trimis, a vindeca pe cei zdrobiți la inimă, a predica robilor ertare și orbilor vedere“ Luca IV, 18; El umbla prin orașe și sate binevestind și zice că anume

pentru aceea a venit. Marc I, 38 ; Luca IV, 43. Această diregătorie a incredințat-o Mântuitorul Apostolilor : „Precum m'a trimis pe mine Tatăl și eu trimit pe voi“ Ioan XX, 21. „Drept aceea mergând învățați toate neamurile . . . învățându-i să păzească toate câte am poruncit vouă“ Mat. 28. 19. 20.

Apostolii primesc ordinul dat de stăpânul lor, cutrieră toată lumea și cu predica răspândesc creștinătatea. Însuși Pavel recunoaște, că *diregătorie de a predica* i s'a incredințat. „Amar mie este de nu voi binevesti, că nevoie zace asupra mea, diregătorie îmi este incredințată“ I. Cor. IX. 16, 17. În pastorațiile sale adresate episcopilor Timotei și Tit, Pavel Apostolul cere împlinirea cu cea mai mare scumpătate a datorinței de a învăța pe popor credința și evlavia creștinească. El o cere aceasta sub responsabilitatea cea mai mare, sub pedeapsa cea mai aspră, sub cererea sângelui pierdut din mâna păstorului, sub pedeapsa vecinicilor munci. Vezi Ezech. III, 17 ; Mat. 24, 8 ; Luca 12, 46 ; II Tim IV. 1, 2 ; I Tim. III, 2 ; II Tim II. 2, 14, 15, 24, 25 ; Tit I. 9—11, 15—16.

Dela Apostoli această datorință a trecut la următorii acelora, la episcopi și preoți, prin urmare și la noi cei de azi. Episcopul de Roman Melchisedec zice „datorința predicării cuvântului lui Dumnezeu împreună cu servirea apostolică a trecut la urmașii lor, păstorii Bisericii creștine din toate timpurile, și atât de strâns este legată cu chemarea lor pastorală, încât pe ea se întemeiează putința fințării Bisericii creștine în neamul omenesc.“ (Vezi Melch. prefață la cele șasezeci și patru cuvinte a le lui Crisostom.) Tot acest erudit episcop constată în clasicul său op „Teologia pastorală :“ „Cea mai întâiu și mai esențială datorință a păstorului spiritual este luminarea minții parochienilor săi cu adevărata învățatură despre credința și moralul creștin.“ (Vezi opul citat pag. 125 § 85.) Altcum în toate timpurile a fost recunoscut acest adevăr. În teologia pastorală edată la anul 1817 cu binecuvântarea arhiepiscopului Ștefan din Carloveș se zice : „Patru datorințe sunt, cari presviterii cu deadinsul ale împlini legătuiți sunt :

„*Întâia* : A propovădui cuvântul lui Dumnezeu nelăsând a trece întâmplarea cea îndemănată a vremii, și prin aceea pe poporeni (parochianii) săi a-i aduce către cunoștința credinței și către cinstită viețuire a creștinătății, după învățătura Apostolului Pavel : „propovăduiește cuvântul, stai asupra cu vreme și fără vreme : muștră, ceartă, îndeamnă cu toată răbdarea și cu învățătura“ (II. Tim. IV). A d o a u a : A petrece viața sa asemenea învățaturii evanghelicești și prin aceea a se arăta pe sine pildă sfintei viețuiri, etc. (Tit. I. 7.) A t r e i a : Intocmirea Tainelor lui Dumnezeu, a cărora însuși aceea propunere și socotință este, că pe cei ce cred în Cristos Domnul, a-i întări în credință și în sfânta viețuire și cu aceasta mijlocire a-i deplini pe ei spre

viața cea vecinică, întru împărăția ceriului.“ A p a t r a : Rugăciunea către Dumnezeu etc. etc.“ (Vezi opul citat : Înainte cuvântare către Presviteri.)

Și tot în opul citat la capul al doilea, pagina 8 cetim : „Întâia datorință a preotului iaste a învăța norodul“ ; ear' pe pagina 9 se ceteste : „Nu e cu putință, ca să nu fie învățătura înaintea întocmirii Tainelor cea mai dintru'ntâi datorință, căci Tainele fără de credința celui ce primește Taina nimic nu folosesc, ear' credința nu se face fără propovăduitori“ (vezi Rom. X. 14.)

E poate superfluu să amintesc, părinții celor dintâi veacuri și-au împlinit datorința aceasta cu cea mai mare scumpătate. (Vezi canonul 58 apostolesc.) Canonul 19 al sinodul ecumenic al VI obligă pe fiecare preot a predica în toate zilele, dar' deschilnit în fiecare Dumineca și sârbătoare.

Părintele Grigorie Teologul arată că cea dintâi datorință a preotului este a binevesti cuvântul lui Dumnezeu (I. cuvânt al lui Grigorie) ; ear' părintele Crisostom așa se exprimă despre datorința de a predica : „Aceasta este mie preoția : a propovădui și a binevesti.“ (Iean Crisostom cuv. 29, despre Ep. către Rom.)

Este mai pe sus de toată îndoiala deci că *cea dintâi datorință a preoților este : de a predica și anume atât în, cât și a f a r a de biserică, nu numai în Dumineci și sârbători ci și în zilele de rând.*

După toate acestea : Este lucru de mirat cum mulți preoți tocmai datorința de a predica, de a învăța și lumina poporul fie cu predici fie în convorbiri particulare, o consideră ca cea din urmă datorie, sau o desconsideră de tot ?

Moise Popovici,
preot.

Predică,

pentru Dumineca a XIV-a după Rusaliu.

„Că mulți sunt chemați, ear' puțini aleși!“ (Matei XXII. 14.)

Iubiți Creștini !

Cât de frumos ne-a luminat pilda minunată din Dumineca trecută, despre via omului stăpân de casă, sub care s'a înțeles împărăția lui Dumnezeu, și eată că azi biserică noastră — mama bună a creștinilor, a rinduit a se ceti earăși evangelia aceluiași sf. Evangelist, care cuprinde par'că o și mai frumoasă asemănare, — parabola despre împărăția cerească tâlcuindă din nunta strălucită ce a făcut-o omul împărat fiului său. Nuntă mare trebuie că a făcut împăratul, și chemat-a pe mulți. Invitat-a pe curtenii săi, chemat-a prin slugi pe boierii țerii, pe cei mai aleși cum se cuvine a sta la masa împărătească ; nu cred să fi fost nuntă mai pe jos decât ospățul lui Dromichetes regele Geților (300 a. Cristos) dată în cinstea lui Lisimach generalul lui Alexandru-cel-Mare. Și cu toată

strălucirea nunții, ce auzirăm? Dintre mulții chemați nici macar unul nu s'a înfățișat la nuntă! În două rănduri trimite împăratul pe slugile sale ca să vină, și în loc de răspuns unii bat, alții batjocoresc și ucid pe slugile împărătești. Vai, ce neomenie! A fi invitat de împăratul și încă la nunta fiului său, la o sărbătoare de bucurie la care o țeară întreagă trebuie să se însuflețească, ear' aci nici cei aleși, nici anume invitații să nu vină, dovedește fraților, cea mai slabă cinste, și o desevirșită răutate a oamenilor. Dar' precum în lume răutatea cu răutate se răsplătește, așa și omul împărat necăjit până în adâncul inimei „s'a mâniat și trimițând oștile sale a pierdut pe ucigașii aceia, și cetatea lor o au ars.“ (ib. 7.) Așa, popor neascultător, n'ai fost vrednic de o soarte mai bună!

Lismach generalul prinșonier fiind la regele Dromichetes, și-l ospătează la masă de argint, bând din pahare de argint și de aur, și la urmă slobozit fiind se relintoarce în Macedonia încoronat, și încă cu diademă. Cel nechemat s'a făcut ales și chemat, ear' voi boerilor anume chemați ca să fiți aleși ați lăpădat cinstea împărătească și v'ați ales moartea!

Ce să facă împăratul? La masă gătită, la ospățul strălucit a fost silit apoi împăratul să cheme prin slugile sale din respentiile căilor „și răi și buni“ (ib. 10) ne mai vrând să facă acum alegere, ca să mănânce mâncările cele grase. „Cele grase ale mele s'au junghiat“ (ib. 4.) ofta împăratul cu durere. „Și s'a umplut nunta de cei-ce ședea,“ ear' împăratul privind asupra celor veniți, vede printre mulțime pe unul neimbrăcat de nuntă și întrebându-l cu: „Prietene, cum ai intrat aici neavând haină de nuntă? Ear' el a amuțit.“ (ib. 12.) Și poruncind slugilor i-au legat mâinile și picioarele și l'au aruncat într'un tinerucel cel mai din afară, unde e plâns și scârșnire dinților, motivând aci sentința atât de aspră: „Că mulți sunt chemați, ear' puțini aleși!“

Aceste cuvinte de mare preț voiu să le lămuresc fraților în predica de azi.

Impărate al Impăraților! Tu care faci cină mare — ospăț împărătesc în toată Dumineca și sărbătoarea pe masa de aur a S-tului prestol și chemi prin glasul preoților și sunetul clopotelor pe cei aleși ai Tăi dintre multele neamuri ale lumii pe noi — creștinii, dă-ne Doamne cugetul bun ca să înțelegem chemarea Ta, ca noi pe cari ne-ai ales să rămănem pe veci aleșii Tăi!

Cei aleși cu pace să ascultăm!

* * *

Cu cât mai mult se apropie sfârșitul Mântuirii în aceea măsură creștea iubirea sa către neamul omenesc vrând cu ori-ce preț să câștige lumea pentru o împărăție cu mult mai mare, mai tare și strălucită, pentru împărăția cerească. Spre acest sfârșit căuta Iisus ori-ce privilegiu bun d'a putea conveni cu poporul care, cum spune evangelistul, îl ținea ca pe

„un proroc“ (Matei XXI. 46) și îndeosebi cu conducătorii acestuia, cu fariseii și cărturarii cari conduceau poporul pe căi ascunse pregătindu-i astfel pierirea sa sigură. Din vina acestora ajunseră jidovii a fi supuși împărăției Romane, despoiați de toate drepturile lor, legea zdrobită sub picioare străine, împilați să rămână pe veacuri. Și totuși acești conducători răi, orbi de îngâmfare și sumeție peste măsură desprețuesc pe ori-și-cine. Pentru dinșii putea să vorbească învățatul lumii și nu-i dădeau nici ascultare, ținându-se ei pe sine înțelepții pământului și cei mai de omenie decât toți. Pe Iisus a cărui cuvânt nu-l puteau muta din loc îl ascultau, nu însă și urmau învățăturilor și pildelor sale atât de minunate și folositoare. Le pune Iisus înainte pilda despre vie sub care se înțelege împărăția cerească, pildă ce se pătrundă inima și rărunchiile acestora; și sfârșitul nemai pomenit, căutând să-l prindă. Iubirea de oameni alui Iisus nu înceată însă; ei caută să-l omoară, Mântuitorul să-i învieze; precum ei doreau să se scape odată de sub jugul împărăției Romane, asemenea dor de mântuirea lor nutrea D-zeu-Fiul față de acest popor anume chemat spre a fi „ales“ în rindul celorlalte popoare ale lumii. Mulți erau chemați din sinul poporului: Archierei, farisei, cărturari, Saducheii și alții cari ca niște aleși aveau datorința d'a lumina poporul însuflețindu-l pentru o soarte mai bună, dacă și nu ar pute-o ajunge pe lumea aceasta, apoi cel puțin în cealaltă să nu fie străini și subjugați, ci ca niște într'adevăr chemați să fie aleșii împărăției cerești. Ce a întâmpinat însă Iisus în vremea cât a petrecut în mijlocul acestui popor? A constatat; „Că mulți sunt chemați, ear' puțini aleși!“ Cu ce se răsplăteau mărețele sale învățături, și cât prindeau strălucitele sale pilde „pe cari auzindu-le popoarele se minunau de învățătura lui?“ (Ib. 33.) Era întâmpinat cu viclesugul cel mai mare, și curse pentru pierderea vieții cât mai în grabă!

Precum cu pilda viei îi atinse pe cei chemați d'a purta grijă de soarta poporului așa și cu asemănarea evangheliei, de azi arătându-le printr'însa împărăția ceriurilor. Sub omul-impărat se înțelege fraților, D-zeu-Tatăl, care asemenea împăratului ce voește a-și cânta mireasă fiului său, face ospăț, ca să fie cu atât mai arătat și vestit lumii, așa D-zeu-Tatăl a trimis pe Fiul său Iisus în lume, ca să se arate, să se vestească pe sine ca așa cu atât mai ușor să-și poată sieși logodni de mireasă biserică sa cea vie, pe poporul evreu pe care mai înainte îl alesese să-i fie sieși „neam ales, rod ales“ (I. Petru II. 9) „Cina împărătească,“ e împărăția cerului la care a chemat Iisus pe cei chemați. Precum împăratul de astfel de ocaziuni cheamă pe aleșii poporului așa și D-zeu prin sf. săi proroci a chemat de demult pe căpeteniile acestui popor și printr'însii întregul neam. Ear' chemații nici măcar seamă n'au pus pe cina împărătească; s'au pierdut în lume fariseii și cărturarii cu feluri de viclenii și înșelăciuni cum

destul de bine îi arată cuvântul Domnului „la neguțătoria sa.“ (ib. 5.) Alții au mers și mai departe, că au prins pe slugile împăratului, pe sfinții și prorocii Testamentului vechiu; invitarea — învățătura prorocească a lor o luau în batjocură, ear' pe alții îi și ucideau.

Precum dacă un popor sau cetate ar bate și omori pe solii unui împărat, s'ar aprinde acela de mânie și ar porni cu războiu asupra lor, astfel și Tatăl cerească, închipuit prin omul-impărat din prea bun ce este „s'a mâniat!“ (ib. 7) și a îndemnat pe poporul Roman de i-a bătut și robit stricându-le și arzând Ierusalimul cetatea sfântă a lor.

Cu pilda minunată de azi îmi aduc aminte fraților despre ospetul cel mare al lui Artaxerxe împăratul, care a biruit 120 țeri. Incântat de biruințele sale a dat în cetatea sa Susa un ospet prietenilor săi și tuturor boierilor țerii ospetându-i în 180 zile, arătându-le și toate bogățiile sale: Un pahar de aur în preț de trei-zeci de mii de talanți și alte bogății ce mintea nu le poate spune. Făcut-au nuntă mare cu împărăteasa sa Astina, care chemase și dinsă din cele mai frumoase mueri ale țerii. Impăratul plin de bucurie dorește ca la ospetul mare să vină și împărăteasa, s'o încunună cu diadema și s'o arete neamurilor și boierilor „că era frumoasă!“ (Estir I. 11.) Au trimis pe fameni — slugile sale — și n'a ascultat împărăteasa, ear' împăratul s'a mâniat și a lăpădat pe Astina împărăteasa și și-a luat pe Estir (= stea) — o orfană de părinți, una dintre robii cei din Ierusalim. Ce coincidență minunată aceasta cu nunta omului-impărat. Ospetul e gata, cei chemați au fost de repetite ori invitați ca și Astina aleasa lui Artaxerxe „că era frumoasă!“ Dar' n'a venit; aceasta e lăpădată de împăratul ear' aceia uciși cu întreaga cetatea lor. În locul Astinei e chemată și aleasă dintre „multe fetișoare“ (ib. 9.) Estir cea străină de neam și viță; ear' în locul chemaților aleși și „răi și buni“ adunați dela respântiile căilor și așezați la masa împărătească.

Aceștia suntem noi fraților și creștinilor iubiți, cari din toate părțile lumii chemați și nechemați am fost invitați prin slugile dzești, ca Pavel și alții la nunta cea mare, sau împărăția cerească, fără osebire de neam; păgân și evreu și am și urmat, însă cum? Cu ce față? Cu ce haină? Cu vestmânt de nuntă sau îmbrăcăminte de rând? Mulți am fost chemați dar' puțini s'au ales cari să fie îmbrăcați cum se cuvine. „Multe fetișoare,“ au fost chemate din întreaga împărăție ca să-și aleagă împăratul una în locul Astinei și numai Estir s'a învrednicit de acel noroc! Așa suntem noi creștinilor, pretutindeni întimpinăm numai de cei cu numele, așa că mare e numărul chemaților și prea mic cel al aleșilor. Toți ne numărăm la o împărăție, toți ne ținem creștini și cu dor după dobândirea împărăției cerești; însă cum dacă noi suntem tipul cel ne curat al celui din evanghelie, care a intrat la ospetul împărătesc și nici

macar atâta n'a pus seamă pe sine ca să se îmbrace curat. N'avem haină de nuntă iubiților, pentru că cu ce ne vom îmbrăca de nuntă dacă fapte bune nu s'evirșim?! Cu ce ne vom curăți de smoala păcatului dacă nu căutam a ne câștiga săpunul de lipsă? Artaxerxe a grăbit a da Estirei săpunul „și a grăbit a da ei săpunul“ (Estir II. 9.) „și o au împodobit așazat prea bine.“ Nouă creștinilor încă ne-a dăruit Dzeu Tatăl săpunul credinței ca crezând întrânsul să arătăm aceasta și prin faptele noastre, prin lucrările noastre creștinești că inima noastră subjugată de lume dorește o eliberare, rivnește spre un ce mai ales, spre o fericire — spre împărăția cerească pe a cărei poartă numai strălucind haina faptelor bune putem avea intrare fericită, altcum și dacă ne-am furia, am păși ca cel din s. evanghelie: „Și a amutit!“ și legându-ni-se mâinile și picioarele suntem aruncați în împărăția întunerecului unde stăpânește vătarea, plânsul și scârșnirea dinților. Pentru ce amuțește cel fără haină de nuntă? Pentru că în locul aceleia a îmbrăcat vestmântul păcatului și cel îmbrăcat cu acela n'are gură d'a grăi, precum scrie Psalmistul: „Toată rătata închide gura ta“ (CVI. 42.)

Atât faptele bune, cât și cele rele sunt mai de multe feliuri, așa că sunt anumite clase de oameni, cari în virtutea slujbei lor ar trebui să se trudească a-și împlini datorințele lor, a se îmbrăca în haina de nuntă atât pentru ochii lumii, dar în deosebi pentru ochiul lui Dzeu să se înalțe cu adevărat prin lucrările lor. Inse pretutindeni de cauți găsești creștini prea sëraci de această haină.

Să luăm dela biserică: Pe câți creștini îi deșteaptă mângăiosul sunet al clopotelor în Dumineci și sərbători și totuși câți se arată a sta în casa lui Dzeu? Trebuie fiilor să mă tângui cu Cristos: „Că mulți sunt chemați, eară puțini aleși!“

Câți preoți are biserică noastră dreptmăritoare cari au jurat la s. altar că vor lucra pentru înălțarea bisericii și întărirea credincioșilor săi în s. noastră religie cu cuvântul și pilda faptelor bune! O! Și aci cât de dureros sunt nevoit a striga: „Că mulți sunt chemați eară puțini aleși!“

Câți învățatori are școală noastră confesională cari cu trup cu suflet au datorință sfântă pentru luminarea neamului a învăța tinerimea școlară; cum stăm și aci? „Că mulți sunt chemați, eară puțini aleși!“

Oare să-mi ajungă vremea a grăi și de voi slujbași români creștini afară de biserică și școală noastră, cari înalță sau strică biserică, școală și peste tot neamul românesc? Să luăm câți diregători creștini sunt cari judecă drept, fără mitărnicie, câți apără biserică, școală și vaza neamului nostru Român și creștin? O! cât de nimerit pentru el e aci strigarea: „Că mulți sunt chemați, eară puțini aleși!“

Aceștia fraților încă sunt haine cari îmbracă pe om, acestea sunt așa zicând faptele bune sau rele,

după cum se isprăvesc sau nu, cele mai însemnate cari la judecată așază limba cântarului spre fericire sau osândă luându-se la număr și socoată aspră.

Aceste constatări triste precum se află la o națiune așa le întimpinăm și în siguraticile noastre parochii unde cei chemați, fruntașii obștei nu-și implinesc datorințele lor. Și vai Doamne! Câte sunt lipsele bisericii și școalei noastre iubiților fiii, dar să mai simțiți peste tot cauza națiunii întregi, cât e de amarită și strivită chiar sub picioarele noastre, pentru-că de geaba avem cârturari destui, dacă partea cea mai mare sunt farisei și Saduchei prea vicleni. Vai vouă cârturarilor și fariseilor fățarnici! (Matei XXIII.) Și cu drept numai așa îi pot numi pentru: „Că mulți sunt chemați, ear puțini aleși!“

* * *

Alesu-ne-ai pe noi Doamne ca să fim „rod ales, preoție împărătească, neam sfânt“ (I Petru II. 9.) ne și ajută Părinte prea vecinice ca cei chemați ai bisericii, școalei și națiunii noastre peste tot și singuratic în fiecare obște creștinească să ne plinim cu scumpătate creștină datorința noastră ca să rămână și în lume urmă de un popor ales și însemnat, dar mai vartos să ne putem număra printre aleșii Tei în ceriuri. Tu ne învrednicește pe noi pe toți cei chemați să ne apropiăm de ospetul dzeesc ce se aduce de mâinile preoților pe masa s. prestol în toate Duminecele și sărbătorile de peste an, să strălucim cu haina de nuntă a faptelor bune, ca noi cei chemați cu toată vrednicia să mâncăm cina Ta aleasă anume nouă gătită. În această nădejde fraților să lucrăm pururea fapte vrednice pentru mântuirea noastră, pentru întărirea s. noastre biserici și înălțarea neamului nostru Românesc! Amin!

Jabar, 12/25 August 1901.

Ioan Nicorescu,
preot, gr. or. rom.

In chestia fondului de pensiuine.

Comisiunea emisă de adunarea învățătorilor din protopopiatul Timișorii, intrunindu-se la 7/20 Aug. a. c. în școala română din Fabric opiniază:

1. Susceperea membrilor ei la fondul reg. de pensiuine să se compute din timpul dela primirea diplomei de cvalificațiune învățătorescă, și nu mai mult prin anii fixați de până aci.

2. Ca basă a îndreptăririi la înscrierea fondului să se compute în genere suma minimală de 800 cor. având fie-care membru învățător a solvi câte 30/0 anual la augmentarea fondului.

3. Ca salar fundamental să se ia de basă și venitele învățătorilor, precum: venitele cantorale, re-lutul de cvartir, pământul folosit în prețul de arendă după 5 și respective 10 ani trecuți etc.

4. După 35 ani de serviciu și fără privire la etate, învățătorul să se poată retrage în pensiuine cu întreg salarul avut; care îndreptățire să i-se compute,

în cas de neputință: 300/0 după 5 ani de serviciu; după 10 ani 500/0 și de aici încolo câte 20/0 anuale, competabile până la cea din urmă zi de serviciu.

5. Văduva învățătorului să primească pe un jumătate a anului întreg salarul bărbatului ei; ear pensiunea viduală a i-se computa anual și de după venitele la cari era îndreptățit densusul.

Fii de învățători și învățătoare să fie ajutorăți până la etatea de 20 ani, ear fetele până la anul al 18-lea; și întru cât pentru pregătirea studiilor, orfanii lor dovedind progres, să fie ajutați până la etate de 24 ani.

6. Văduva acelu învățător care a servit 5 ani neîntrerupt, să primească o jumătate din pensiunea bărbatului ei: copiii orfani însă un ajutor anual pentru creștere.

7. Orfanii de învățători nefericiți și neapți la întreținere, să primească întreținere până la moarte.

În liniaminte generale acestea sunt vederile ex-mise de comisiune.

D I V E R S E.

P. S. Sa dl Episcop diecesan Iosif Goldiș, a sosit la reședința Sa Vineri seara, întorcându-se din străinătate, unde a fost pentru căutarea sănătății. La gară P. S. Sa a fost întimpinat de un număr os public, în frunte cu P. C. Sa dl Vasilie Mangra, vicar episcopesc, C. Sa dl Roman Ciorogariu, d-nii V. Goldiș, secretar consistorial, Tr. Vățan, P. Givulescu, preoți, și mulți alții, făcând o frumoasă primire bunului Prelat, reîntors cu bine și sănătos.

* *Inștiințare pentru anul școlar viitor.*
Anul școlar 1901—1902 se va începe cu 1 Septembrie 1901 st. v., adică în 14 Septembrie st. n. Părinții cari doresc a-și da copiii la aceste școale, sunt poftiți a se presenta cu fiii sau cu ficele lor în cancelaria direcțiunilor respective în zilele de 1, 3 și 4 Sept. v., adică 14, 16 și 17 Sept. st. n. pentru înmatriculare. — Școlarii, cari se înmatriculează pentru prima-dată la școalele noastre medii, vor aduce testimoniu școlar, extras de botez și certificat de revaccinare. Testimoniul școlar, de pe clasa precedentă au să-l presinte toți școlarii cari vin a se înmatricula, așa-dar și școlarii cari au absolvat clasa precedentă la școalele noastre. În 30 și 31 August v. dela 8—12 ore a. m. și 2—5 ore p. m. se vor ține examenele supletorii și de emendare. Cei ce s'ar presenta mai târziu, au să petiționeze la direcțiune, dovedind cu atestat valabil cauza întârzierii.

Toți școlarii, cari intră în I. gimnas. sau în I. reală pot fi supuși unui examen de primire conform normativelor existente. Examenul de primire se va ține în 31 August v., 1 și 3 Sept. v.

Notă. — Școlarii, cari vin dela un institut, unde în gimnasiul superior nu s'a propus limba grecească, au să fie supuși unui examen de primire din limba grecească.

Didactrul în gimnasiul inferior și școala reală este de 24 coroane pe an, ear în gimnasiul superior (cl. V.—VIII.) de 40 cor. pe an. — Cei înmatriculați pentru prima-dată mai plătesc odată pentru tot-deauna o taxă de primire de 8 cor. Școlarii neromâni plătesc didactrul, taxa de primire și taxa pentru fondul de pensiuine dublu.

Taxa pentru fondul de pensii este pentru gimnaziul superior 10 cor., iar pentru gimnaziul inferior și școala reală de 6 cor. (cei scutiți de didactru plătesc $\frac{1}{2}$ din această taxă); taxa de testimoniu și de anuar e de 3 cor. (cei scutiți de didactru plătesc numai 2 cor.); iar taxa de bibliotecă este în clasele inferioare 60 bani, în cele superioare 1 cor. (Taxa de membru la societatea de lectură a studenților este pentru cl. V. și VI. gimn. 1 cor., pentru cl. VII. și VIII. gimn. 2 cor.)

Didactrul se poate plăti în două rate semestrale: $\frac{1}{2}$ la înscriere, iar $\frac{1}{3}$ la începutul semestrului, dar celelalte taxe se plătesc de-odată și întregi cu ocaziunea înscrierilor.

Brașov, în 12 August v. a. c.

*Diracțiunea școalelor medii gr. or.
române din Brașov.*

† **Stefan Vancu** din serviciul Tipografiei diecesane, a încetat din viața în urma unei grele boale. Răpostatul a fost un cinstit și harnic muncitor.

Îl deplânge văduva sa soție **Iuliana n. Secula**. Fie-i tărina ușoară!

* **Tabele de părete** de dl **Ioan Tuducescu**, învățător în Lipova (B.-Lippa,) au eșit de sub de tipar în a III-a ediție. Eată prospectul tabelelor: „Tabelele de părete“ ilustrate cu icoane, în 2 colori, așa că pe fiecare tabelă, „noul sunet“ adică litera nedesvoltată și neînvățată, este desemnată cu roșu. Seria întreagă, 18 tabele împreună cu „Metodul de procedere“, costă: 8 cor. Pentru orientare on. public și a on. colegi învățători, constatare, că aceste „Tabele“ sunt recomandate de Ven. Consistor din Arad, pentru școalele populare din diecesă, și apreciate de on. „Academie Română“.

* **Bibliografie**. A apărut în editura librăriei Ciurcu din Brașov: „*Făt-frumos din lacrimă*“ poveste de **M. Eminescu**. Prețul 20 fil.

Provocare.

Pe baza §-lui 5-al statutelor Reuniunii noastre și a provocării presiului central al Reuniunii dela 26 August a. c. On. Domni membri din protopresbiteratul Belinț prin aceasta se provoacă, ca taxele anuale de 2 coroane atât pe anul curent, cât și pe anul trecut, să le solvească nesmintit până la 8 Septembrie n. a. c. cassierului desp. **Virgil Amandia** în Ictar (u. p. **Nagy-Topolovecz**) ca acesta apoi amăsurat §-lui 22-al stat. Reuniunii să le poată transpune cassierului central.

Jabar, la 28 August n. 1901.

Damian Juratoniu,
președintele despărțământului.

MAȘINIST

cu pracsă la conducerea mașinelor cu condensator de mică și mare expansiune pentru mori și ferestre mecanice, mașine de treerat etc. caută aplicație. A se adresa la administrația tipografiei diecesane în Arad.

Concurs.

Pentru îndeplinirea definitivă a stațiunii învățătorești dela școala noastră confesională din **Batta**, protopresbiteratul Lipovei, se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în foaia „Biserica și Școala.“

Emolumentele anuale împreunate cu acest post sunt: 1. În bani gata 600 cor.; 2. Pentru scripturistica 30 cor.; 3. Pentru conferințele învățătorești 30 cor.; 4. 5 jugh. de pământ, dintre cari 3 jugh. arător și 2 jugh. livadă, cari dau un venit anual de cel puțin 100 cor.; 5. 40 metrii de lemne, din cari învățătorul e îndatorat a încălzi și sala de învățământ; 6. Cortel liber cu 2 chilii, cuină și în ocol apartenentele necesarii economice, cu grădină de 1 jugh.

Dela recurenți se recere ca recursurile lor, adresate comitetului parochial, și ajustate cu documentele: a) Estras de botez; b) Testimoniu de ecalificațiune învățătorească și din limba maghiară; c) Atestat despre eventualul serviciu în alta comună începând decând își formează pretensiunea la cvinevenal? — să le subștearnă subscrisului protopop inspector școlar în Lipova (B.-Lippa) până la terminul sus indicat; precum și a se presenta în vre-o Duminecă ori sârbătoare în S-ta biserică din Batta, spre a-și arăta desteritatea în cant și tipic.

Recurenții cu clase gimnasiale ori civile, și cei-ce vor documenta că posed desteritatea de a înființa și conduce cor vocal, vor fi preferiți.

Batta în 12/25 August 1901. Comitetul parochial. În conțelegere cu mine: **VOICU HAMSEA**, m. p. protopop inspector școlar.

—□—

Cu înalta dispozițiune Consistorială de sub. Nrul 4423 a. c. în vederea bătrânețelor preotului nostru cel ce de ani 12 ne păstorește, dar însuși a cerut absolvare; amăsurat decisului de sub Nr. 8 comit. paroch. — cu termen de 30 de zile dela prima aparițiune în org. de publicitate al diecesei „Bis. și Școala“ se escrie concurs pe parochia ort. rom. **Minead**, în protopresbiteratul Butenilor, constătătoare din 40 de case, pe lângă următoarele emolumente: a) pământ întra și estravilan în valoare de 60 coroane; b) birul usuat, cucuruz cu coceni, estimat 56 cor. 95 fil.; c) venite stolare 108 cor.; suma 224 cor. 95 fil., din care detragându-se dările anuale eclesirastice și civile 36 cor. 66 fil., rămân curat 188 cor. 29 fil. Mai departe titlul întregirea dotațiunii preoțești dela stat 411 cor. 71 fil. respective 611 cor. 71 fil., (aceasta pentru paroch fără 8 clase medii) plus 80 cor., relut de cortel — (celui cu 8 clase, încă adaușul legal de 800 cor.)

Aceste venite dau suma recerută la parochii de cl. III. Incât nu ar colide legea pozitivă a s. biserici și a Statului cu dorința parochiei se convoiaște. a se îmbina postul preoțesc cu cel învățătoreșc, posedând cel din urma un beneficiu anual brut de 411 cor. 20 fil. plus cortel liber. Terminul de alegere se va fixa prin dl protopresbiter, conform Regulamentul votat sub Nr. 146 congres ex. 1891. §. 14. Aspiranții la acest post de paroch, au să observe strict § 18 al Regulamentului citat. Suplicile concursuale, adresate comit. paroch. ort. resăr. rom. al **Mineadului**, să se submită Preaonoratului Oficiu ppresbit. ort. rom. în terminul deschis la **Buteni (Buttyin, Arad-megye.)** Pentru comitetul parochial:

Ioan Muntean, m. p.
par. Buhanilor, adm. par. al
Mineadului.

În conțelegere cu mine: **IOAN GEORGIA**, m. p. ppresb.

—□—

Se publică concurs din nou pentru îndeplinirea parochiei vacante din **Jaca (Zsáka)** protopresbiteratul Orăzii-Mari cu termen de alegere pe 7/20 Octomvree a. c.

Emolumentele sunt: 1. Casă parochială cu șura edificatale și intravilanul; 2 Pământ parochial arător, fânăț și pașune 28 jugere 1338□; 3. Competința de bir 18 Hl. grâu de pâne; 4. Stolele usuate după calculul media

alor 5 ani din urmă; 5. Ca întregire a dotațiunii preoțești din vistieria statului, pentru indivizi cu 8 clase gim. s'a pus în curgere suma de 910 cor. 40 fileri (1110 cor. 40 fileri.)

Contribuțiunea erarială după pământurile parochiale o solvește comuna bisericească.

Mai departe în sensul §-lui 8 din Regulamentul Congresual pentru parochii, jumătate din venitul parochial compete văduvei preotese și orfanului până la 19 Maiu (1 Iunie) 1902.

Din considerațiune pentru împrejurările locale, dela recurenți se pretinde pe lângă cvalificațiunea preoțească prescrișă să dovedească că au absolvat 8 clase gimnasiale, — în cas când nici de astată nu s'ar arăta recurenți absolvenți de 8 clase gim. atunci vor fi admiși la candidațiune și indivizi cu pregătiri mai inferioare.

Recurenții sunt avisați: ca recursese lor instruate cu documentele de cvalificațiune recerută, și adresate comitetului parochial din Jaca până în 4/17 Octombrie a. c. să le subștearnă subsemnatului protopop în Oradea-Mare, precum și cu observarea §-lui 18 din Regulamentul pentru parochii, în vre-o Duminecă ori sêrbătore să se prezente în sfânta biserică din Jaca pentru a-și arăta desteritate în cele rituale. Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine: TOMA PACALA, m. p. protopop.

Pentru îndeplinirea postului de capelan temporal sistematizat pe lângă veteranul paroch Zacharia Papp din Diosig, protopresbiteratul Orazii-Mari, se escrie concurs cu termin de alegere pe 30 Sept. (13 Octombrie) 1901.

Dotațiunea se compune: 1. Din 20 jugere catastrale pământ arător prețuit în 400 coroane; 2. Dela 75 Nr. de case câte una măsură bucate cu 2 cor. 150 cor.; 3. dela 75 Nr. de case câte 80 fileri 60 cor.; 4. Venitele stolare după calculul mediu a 5 ani 120 cor.; 5. Casa parochială cu supraedificatele și intravilanul 80 cor.; 6. Ca întregire a dotației preoțești din vistieria statului, pentru preot fără 8 clase s'a pus în curgere suma de 299 cor. respective 499 coroane.

Din dotațiunea de sus capelanul alegând se va bucura de jumătate, — afară de casa parochială și intravilan — pentru cari pe durata capelaniei va primi dela comuna bisericească anual o desdaunare respective ajutor de 40 corone.

Contribuțiunea erarială după pământurile parochiale o vor solvi usufructorii.

Pentru dotațiunea de sus alegendal capelan va avea a conduce oficiul, și a implini toate serviciile și funcțiunile obveninde în parochie.

Parochia fiind de clasa a III-a dela recurenți se recere cvalificațiunea prescrișă în Regulamentul Congresual.

Recurenții sunt avisați a-și trimite recursese adresate comitetului parochial concernent și ajustate conform prescrișelor Regulamentului pentru parochii subsemnatului protopop în Oradea-Mare până în 27 Septembrie (10 Octombrie) 1901; eară până la alegere să se prezente în S-ta biserică în vre-o Duminecă ori sêrbătore spre a-și arăta desteritatea în cele rituale și în oratorie.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine: TOMA PACALA, m. p. protop.

Pentru postul de învățătoare la școala de fete din comuna Tulca, cottul Bihor, cu termin de alegere pe ziua 13/31 Septembrie a. c. pe lângă un salariu fies de 600 coroane numărar, —

Recurentele, recursese lor ajustate conform reg. congr. le vor subșterne până în ziua 17/30 Septembrie a. c. subșternelui protopresbiter în Méhkerék u. p. Kötégán, având a documenta cu acte serviciul de până acum, și a

se declara în scris că pentru serviciul prestat în altă comună de când 'și vor forma pretensiune la cvinvenal. Tulca, 10/23 juniu 1901.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine: NICOLAE ROCSIN, m. p. prot.

Pentru îndeplinirea definitivă a postului învățătoresc la școala ort. rom. din opidul Tinca (cottul Bihor,) se publică concurs cu termin de alegere de 30 de zile dela prima publicare.

Dotațiunea alegândului va fi: 1) un pământ estravilan în preț de 70 cor.; 2) dela fiecare familie câte 30 litre cereale parte grâu, parte cucuruz în preț de 80 cor.; 3) dela fiecare familie câte 2 cor. în număr în valoare 80 cor.; 4) din cassa bisericeii salar și pentru cantorat 40 cor.; 5) Cvatir liber și grădină. Se avisează recurenții, că pentru un învățător cvalificat se va exopera dela stat întregirea salarului până la 800 coroane.

Recurenții pentru a-și arăta desteritatea în cant și tipic se vor prezenta în vre-o Duminecă ori sêrbătore în biserică din Tinca ear' recursese ajustate: 1) Testimoniu preparandial și de cvalificațiune; 2) Estras de botez; 3) Declarațiune, că pe basa serviciului prestat în altă comună, începând de când 'și-vor face pretensiune la cvinvenal; 4) Atestat de serviciu — le vor subșterne subșternelui protopresbiter în Méhkerék u. p. Kötégán.

Dat în ședința comitetului parochial ținută în Tinca la 1/14 Iulie 1901.

Eutim Blaga, m. p.

Mitru Morariu, m. p.

președinte.

notar.

În conțelegere cu mine: NICOLAE ROCSIN, m. p. prot.

Se publică concurs pentru îndeplinirea următoarelor stațiuni învățătoresci:

Ciuntăhaz-Hodișel-Stoineaști cu termin de alegere în 2/15 Septembrie a. c. salarul cu totul e: în bani 220 cor. bucate 25 cubule, pământ 3 h. 800 org. 7 stângeni de lemne, câte 92 porțiuni de pae și fên.

Dumbravița de codru, cu termin de alegere în 14/27 Septembrie, salarul e: 500 cor. lemne de foc.

Șiad-Rogoz, alegerea se va efeptui în 8/21 Septembrie; dotațiunea în bani e: 410 cor, 12 cubule bucate 1 jug. pământ arător și 3 orgii de lemne.

Mărăuș-Seccaci ziua alegerii în 2/15 Septembrie a. c. emolumentele sunt: în bani 168 cor. dela episcopatul r. c. 48 cor. 15 cubule bucate 100 l. fasoale, tot atâtea porții de fên și pae 8 orgii de lemne.

Susag-Talmacin, alegerea se va ține în 8/21 Septembrie a. c. Salarul e: 300 cor. 12¹/₂ cubule grâu curat. Toate acestea stațiuni împreunate și cu cantoratul pentru ștoiele usitate, — dispun și de locuințe acomodate cu grădini de legume

Doritorii de-a ocupa aceste stațiuni sunt poștiți a-și inainta recursese provézute cu documentele recerute și adresate comitetelor parochiale respective la subșternel în Giriș, (F.-Györös) u. p. Tenke, — având până la alegere a-se prezenta la S-tele bisericeii pentru a-și arăta desteritatea în tipic și cântări.

F.-Giriș, la 4/17 August 1901.

Pentru comitetele parochiale.

În conțelegere cu mine: PETRU SERBU, m. p. protopop și inspector școlar.

Pentru îndeplinirea definitivă a vacantului post de învățător dela școala confesională gr.-or. rom. din Têrgoviște, tractul Belințului, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Bis. și Școala.“

Emolumentele împreunate cu acest post învățătoresc sunt: 1) În bani gata 310 cor.; 2) 13 măji metriche bu-

cate, parte grâu, parte cucuruz, a 12 cor. metru—156 cor.; 3) 4¹/₂ jug. pământ arător clasa I. a 32 cor. jug. 144 cor. 4) Pentru lemne, din cari este a se încălzi și sala de învățământ, 60 cor.; 5) Pentru conferință 20 cor.; 6) Pentru scripturistică 10 cor.; 7) Locuință liberă, cu două chilii, bucătărie, cămară și grădină de legume de 1/2 jug.

Concurenții au să-și instrueze concursul cu următoarele documente: 1) Estras matricular de botez; 2) Testimoniul de evaluare și din limba maghiară; 3) In cas că e învățator, atestat de serviciu neîntrerupt de mai înainte și declarație că: începând de când își formează pretenșiune la cvinevenal.

Reflecții au să se prezenteze într'o Duminecă ori într'o sârbătoare în S-ta biserică spre a-și arăta desteritatea în tipic și în cântare.

Se observă că, tot în schimbul dotației atinse, cele se va alege învățator, va ave să țină strana dreaptă și să plătească dările și sarcinile publice după pământul învățătoresc.

Belinț, în 7/20 August 1901.

Comitetul parochial.

In conțelegere cu mine: GERASIM SERB, protopresbiter gr.-or. rom. și insp. școlar.

—□—

Pentru întregirea postului vacant de învățator dela școala confesională gr. or. rom. din Teoș, tractul Belințului, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Biserica și Școala.”

Emolumentele împreunate cu acest post învățătoresc sânt: 1) În bani gata 434 cor. 36 fil.; 2) În naturalii 29 meți bucate, jumătate grâu, jumătate cucuruz; 3) Două și jumătate jugere pământ, (șeasă stângeni); 24 metri lemne, din cari e a se încălzi și sala de învățământ; 5) Scripturistică 4 cor.; 6) Conferință învățătorescă 12 cor.; 7) Dela înmormântări 40 fil.; 8) Cuartir liber cu două chilii nepodite cu grădină de jumătate juger, pentru legume și sală de învățământ în edificiul școlai.

Dela concurenți se pretind următoarele documente: 1) Estras de botez; 2) Testimoniu despre absolvarea cursurilor pedagogice și de evaluare învățătorescă; 3) Atestat despre eventualul serviciu prestat mai înainte și 4) Declarațiune că pe basa eventualului serviciu din altă parochie cu începere de când își formează pretenșiuni la cvinevenal.

Reflecții au să se prezenteze într'o Dumineca ori într'o sârbătoare în S-ta biserică spre a-și arăta desteritatea în cântare și în tipic.

Belinț, în 1/14 August 1901.

Comitetul parochial.

In înțelegere cu mine: GERASIM SERB, m. p. protopresbiter gr. or. român și insp. școlar.

—□—

Pentru întregirea postului vacant de învățator dela școala confesională gr. or. rom. din Paniova, tractul Belințului, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Biserica și Școala.”

Emolumentele împreunate cu acest post învățătoresc sânt: 1) În bani gata 360 cor.; 2) Pentru conferințe 15 cor.; 3) Pentru scripturistică 15 cor.; 4) 2¹/₂ jugere pământ arător în preț de 62 cor. 50 fil.; 5) Bucate în natură, parte grâu, parte cucuruz, dela fie-care numer 32 litre, la olalta 4736 litre, în suma 185 cor.; 6) 30 metri lemne de foc, din care are a se încălzi și sala de învățământ; 7) Cuartir liber, constător din 2 chilii, cuină, cămară, grajd cu două despărțăminte, grădină de legume. 8) Dela înmormântări 40 fil.

Reflecții la acest post au să-și instrueze petiția lor cu următoarele documente:

1) Estras matricular de botez; 2) Testimoniu de evaluare învățătorescă; 3) Dacă concurentul a fungat și până acuma, atestat de serviciu neîntrerupt și 4) Declarație că de când începând își formează pretenșiunea la cvinevenal.

Concurenți apti a conduce un cor. vocal vor fi preferiți.

Reflecții au să se prezenteze într'o Duminecă ori într'o sârbătoare în S-ta biserică, spre a-și arăta desteritatea în cântare și în tipic.

Belinț, în 1/14 August 1901.

Comitetul parochial.

In înțelegere cu mine: GERASIM SERB, m. p. protopresbiter gr. or. român și insp. școlar.

—□—

Pentru stațiunea învățătorescă din comuna Căbești, protopresbiteratul Beiușului se publică concurs cu termin de alegere pe 8/21 Septembrie pe lângă salariul următor: 1) Bani gata 380 cor.; 2) 12 cubule bucate 1/2 grâu 1/2 cucuruz 120 cor.; 3) 20 metri lemne din care se va încălzi și școala, 80 cor.; 4) Din intravilanul mare a școlai 20 cor.; de tot 600 cor.; 5) Venitele cantorale dela înmormântări mari 80 fil. dela mici 40 fil., din liturgiile private 40 fil. dela maslu 40 fil., dela sfințirea apei 40 fil. și alte venite.

Alegându-l învățator numai după un an de serviciu va deveni întărit.

Doritorii de a fi aleși au a-și trimite petițiunile la adresa comitetului subscrisului protopresbiter în Robogăny până la 7/20 Septembrie și până la ziua alegerii a se prezenta la biserică din Căbești în vre-o Duminecă sau sârbătoare.

Comitetul parochial.

In conțelegere cu mine: ELIA MOGA, protop. Beiușului.

—□—

Pentru îndeplinirea definitivă a stațiunei învățătoresci dela școala inferioară rom. gr. or. din Capolnaș protopresbiteratul Lipovei, se escrie concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în foaia „Biserica și Școala.”

Emolumentele anuale sunt: 1) În bani gata 600 cor.; 2) Pentru conferință 20 cor.; 3) Pentru scripturistică 10 cor.; 4) Pentru lemne (pentru învățator și încălzitul sale, de învățământ) 72 cor.; 5) Cuartir liber cu 2 chilii cuină, grajd, șopron, cocină și grădină de legume 1/4 juger; 6) 2 jug. livadă (fânaț).

Dela recurenți se recere să adneceze la recurs următoarele documente: a) Estras de botez; b) Testimoniu despre absolvarea preparandiei; c) Testimoniu de evaluare; d) Testimoniu de limba maghiară; e) Atestat despre serviciul neîntrerupt prestat eventual mai înainte, ca învățator; f) Declarațiune, că pe baza serviciului prestat în altă comună începând de când își formează pretenșiune la cvinevenal?

Alegându-l învățator e îndatorat a conduce cântările ceremoniale în strana stângă fără alta remunerațiune.

Recurenții sunt avisați, recursese lor instruite cu documentele aci mai sus amintite, să-le subștearnă până la terminul sus indicat. P. O. Domn protopresb. Voicu Hamsea în Lipova (B.-Lippa), precum și a se prezenta înainte de alegere, în vre-o Duminecă, ori sârbătoare în S-ta biserică din Capolnaș, pentru a-și arăta desteritatea în cant și în tipic.

Capolnaș, în 30 Iulie v. 1901.

Comitetul parochial.

In conțelegere cu mine: VOICU HAMSEA, m. p. prot.

—□—